

Valgte paa eengang ere Repræsentation og her til et Eftkammer og paa samme Tid ere Forvaltning, saa siger jeg, at saa falder denne Control ganske væsentlig bort. — Her kommer jeg til det Punkt, hvor det forekommer mig, at den høitærede Indenrigsminister seilede, naar han sagde, at de nuværende Borgerrepræsentationer ere meget talrigt udfyrede. Ja, dette er ganske naturligt efter det begrundede Omraade, de nu have, idet man ingenfunde har tænkt, at de skulde være den egentlige Forvaltning. Borgerrepræsentanterne komme jo sammen engang om Maaneden eller saa omtrent for at tage Beslutning om de foreliggende Sager og for at vælge enkelte af deres Medlemmer, men ogsaa kun enkelte Medlemmer, til at deeltage i den egentlige Forvaltning, deels sammien med den egentlige Bybestyrer, og deels som Medlemmer i enkelte Commissioner — i Forbigaaende skal jeg her bemærke, at man i Havneraadet er bleven af med den Mand, som dog har taget sig meest af Havnevesenet, nemlig Tolbembedsmanden —; det har kun været som Medbestyrere, at enkelte Medlemmer af Borgerrepræsentationen have taget Deel i Forvaltningen, hvorimod Borgerrepræsentanterne som saadanne aldrig have været Bybestyrere. — Den høitærede Indenrigsminister httrede, at denne Tohed er falden bort ved en lille Lov, som jeg forøvrigt i sin Tid stærkt modsatte mig, medens jeg dog ikke drev Modstanden videre, end at jeg satte mit Navn under den, fordi det ikke var et enkelt Partipøst, men et ganske almindeligt Ønske, at en saadan Lov maatte udkomme, og dernæst ogsaa fordi, som den næstforegaaende Taler (Krieger) httrede, Forholdene i de fleste Communer ere saa smaa, at Communalbestyrelserne have temmelig Vighed med Sogneforstanderskaber, og endelig for det Trebte af det reent praktiske Hensyn, at der paa den Tid ikke var Tale om, at Borgermesteren eller Byfogden, den egentlige Byforvalter, skulde udeluktes. Det blev tværtimod anseet som en Selvfølge, at han skulde være Communalbestyrelsens fødte Præsident, og han vilde da som saadan, ved sit større Kjendskab til Sagerne og paa Grund af gjensidige den Trang, som maatte gjøre sig gjældende hos begge Parter

til at leve i god Forstaaelse med hinanden, kunne udøve en aldeles tilstrækkelig Indflydelse, hvortil kom, at der, naar Borgermesteren ved en Afstemning ikke var i Fleertallet, fordredes en meget kvalificeret Majoritet, for at Communalbestyrelsens Beslutning kunde staae ved Magt, ligesom ogsaa gjentagne Forhandlinger og høiere Afgjørelse vare forbeholdte. Ifølge det nuværende Lovudkast er Forholdet derimod et heelt andet, selv om han bliver fødte Formand; thi han er dog kun simpel Stemmegivende, og hans Mening vil kun faae Betydning, naar han er i Majoriteten. Naar man nu taler om Borgermesteren som den, der er Statens Controleur ligeoverfor Communalbestyrelsen, og siger, at dersom man kunde henlægge denne Control til Amtmanden, da kunde hiin aldeles undværes, saa siger jeg: Hvor der, som hos os, er baade en meget stor Lovlighedsaand i hele Folket, saa at egentlige Lovovertrædelser her ville være meget sjeldne, hvor der dernæst er en betydelig Trang til i disse smaa Forhold at komme til Rette med hinanden, og hvor der i Reglen er Tale om Sager, der aldeles ikke opægge Partilibenskraber, der er hele dette Tilfyn ikke af stor Betydning, og det er tilstrækkeligt betegnet i Lovudkastet i den Paragraph, som nævner, i hvilke Tilfælde denne Tilfynsmand — hvem det nu bliver — paa Statens Vegne kan gjøre Indsigelse mod Borgerrepræsentationens Beslutninger og bringe Sagen ind for en høiere Afgjørelse. Jeg skal blot bemærke, at selve Formuleringen af denne Paragraph har jeg ikke Noget imod; thi jeg skulde huske meget seil, om den ikke er tagen af et Lovudkast, som jeg som Ordsvører i Folkethinget har udarbejdet, og som omhandlede Communalvesenet i alle dets Instantser baade for By og Land, og det eneste Punkt, der hos mig fremkaldte en meget alvorlig Overveelse, var, om man foruden egentlige Lovovertrædelser ogsaa skulde medtage Beslutninger, der vare aabenbart til Skade for Byen, hvilke jeg efter Omstændighederne dog fandt og endnu finder det hensigtsmæssigt at medtage. Derimod er der egentlig Intet sagt om, hvorledes Sagen skal afgjøres, idet denne Henvisning til Regeringens Afgjørelse er meget uklar. (Krieger: der staaer: Regeringen afgjør Sagen.) Ja,